

over. Efter de Oplysninger, jeg har faaet af den Mand, der kørte for Ministeren, og som jeg kender personlig, tror jeg, det var noget over den lovbestemte Fart.

Justitsministeren (Alberti): Jeg ønsker kun at sige til det ærede Medlem, at jeg føler mig forvisset om, at Rigsdags-tidenden, naar den kommer — for saa vidt der ikke bliver gjort nogen Forandring deri —, vil vise, at det ærede Medlem, da han talte, sagde omtrent saaledes: Den ærede Minister har jo selv overtraadt Automobilloven. Det var ikke noget, det ærede Medlem henstillede, men noget, han fortalte som en Kendsgerning, en af den Slags Kendsgerninger, hvorpaa det ærede Medlem er saa overmaade rig, men som ikke kunne staa for nogen nærmere Prøve, naar en saadan finder Sted.

Det ærede Medlem klagede over, at han havde saa vanskelig ved at forstaa mig, fordi jeg udtalte mig noget heftigt. Deri tror jeg, at det ærede Medlem tager fejl. Jeg tror ikke, at der findes i hele Rigsdagen et saa lammefrontt Menneske som jeg, men jeg vil nu lade det være, som det er (Brandes: Jeg sagde „hæs!“). Bevares! Det har det ærede Medlem Ret i, jeg tror heller ikke, at der er et eneste Menneske i Rigsdagen, der er saa hæs som jeg. Men jeg vil sige, at jeg har ogsaa vanskelig ved at opfatte det ærede Medlem. Det ærede Medlem taler ikke heftigt, men temmelig hurtigt, og jeg ved ikke, om jeg opfattede rigtigt de Udtalelser, det ærede Medlem sidst kom med. Saa vidt jeg kunde høre ham herfra, gik de ud paa, at jeg havde kørt med Automobil til Vordingborg med for hurtig Fart og holdt en Tale ved Automobiludstillingen. (Afbrydelse). Saa har jeg altsaa gjort det ærede Medlem Uret, men saaledes blev det hørt ikke alene af mig, men af et Medlem af dette høje Ting. Jeg skal blot sige, at naar han mener, der sker Overtrædelser af Automobilloven, som kunne paatales, saa skulde han henvende sig til rette vedkommende, nemlig Politiet, og hvis Politiet ikke vilde gøre sin Pligt, skulde han henvende sig til mig, saa vil Loven selvfølgelig blive overholdt, saa langt man kan paavise, den er overtraadt.

Brandes: Jeg sagde, at jeg havde haft vanskelig ved at opfatte den højtærede Minister, fordi han var hæs, saa jeg ikke ret kunde høre ham. Den ærede Minister siger, at jeg har sagt, han talte noget heftigt, men det har jeg ikke sagt. Jeg har heller ikke sagt, at den højtærede Minister havde kørt til Vordingborg i for stor Fart. Jeg har derimod sagt, at den højtærede Trafikminister, som er til Stede, men som naturligvis ikke kan blande sig i denne Sag, som ikke vedkommer ham, havde, efter hvad jeg har faaet oplyst — jeg tror fra god Kilde — kørt med for stor Hastighed til Vordingborg og havde talt ved Automobiludstillingen i Nykøbing.

Justitsministeren (Alberti): Det er naturligvis ikke andet end de sædvanlige Historier, der saa tit fortælles om Ministerne.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets *Overgang til 2den Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Ahlefeldt-Laurvig: Jeg tillader mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Madsen-Mygdal: Jeg vil ikke modsætte mig, at der nedsættes Udvalg, men jeg vil dog sige, at vi pleje angaaende saadanne Lovforslag at nedsætte Udvalg paa 9 Medlemmer, og jeg kan ikke se, at der er Grund til at fravige denné Regel. Jeg vil derfor foreslaa et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Ahlefeldt-Laurvig: Jeg kan ikke have noget imod et Udvalg paa 9 Medlemmer og tager altsaa mit Forslag tilbage.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen om Forslaget angaaende Nedsættelsen af Udvalg.

Forslaget om at henvise Forslaget til et Udvalg paa 9 Medlemmer

vedtoges uden Afstemning.